

hr. Jørgen Winther, fordi de så dejlig klart og præcist fortæller, hvad det her går ud på, nemlig at indføre markedsøkonomiske mekanismer i sundhedssektoren, nemlig at omdanne vores sundhedssektor til en købmandsbutik og udvikle den og styre den efter samme principper, som købmandsbutikker styres efter. Købmandsbutikker med mange kunder bliver store købmandsbutikker. Købmandsbutikker med få kunder må lukke.

Så er det bare, jeg vil sige til hr. Jørgen Winther, at jeg vil søreme meget nødig være patient på det lille hospital, lige før det lukker på grund af disse købmandsprincipper.

Det er en uansvarlig måde at styre sundhedssystemet på.

Det er at løbe fra ansvaret og prøve at skubbe det over på markedet, og vi ser, hvordan det går andre steder, når man bare lader markedet råde. Det skal helst ikke have lov til at komme ind i vores sundhedsvæsen, og jeg håber, vi kan få bekræftet fra Socialdemokratiet, at de vil bekæmpe, at det er markedsøkonomi i almindelighed, der skal styre vores sundhedssektor.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Fru Lone Møller taler om, at regeringen, altså den tidligere regering, har en aftale med amterne om, at man skal nedbringe ventetiden til tre måneder for alle kirurgiske operationer, og det skal man have klaret inden udgangen af 1995.

Ja, det er også fornuftigt at have den slags målsætninger, at man skal arbejde på at afvikle ventelisterne og have kortere ventetid. Det er vi bestemt enige i, men det er utrolig overraskende, at Socialdemokratiet vil være med til at gribe ind med det her forslag, gribe ind i den situation, så amterne ikke får mulighed for selv at prioritere, selv at afgøre, hvordan man skal afvikle ventelisterne.

Det er jo et voldsomt indgreb også i det kommunale selvstyre, som man her foretager. Hr. Jørgen Winther nævner de to operationer, der er omfattet af ordningen, og så taler han jo varmt og inderligt om, hvor godt det nu skal gå, hvor hurtigt det skal klares. Men med de ventelister, der er for f.eks. hofteoperationer, betyder det altså – selv om hr. Jørgen Winther ikke vil tale om det – at der er nogle patienter, som får en længere ventetid, når man opprioriterer det område her.

Endelig er det jo også sådan, at der er stor forskel fra amt til amt på, hvor lange ventetider-

ne er, og det må da være op til de enkelte amter at afgøre, hvordan de vil klare den opgave, som man har lovet at klare.

Formanden:

Vi har nu to korte bemærkninger, hr. Jan Kørpe Christensen og fru Lone Møller, og herefter må vi gå over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Hr. Frank Aaen kom med den fremstilling, at hvis man var i gang med en hjerteoperation på et lille sygehus, så stoppede man såmænd midt i operationen, eller man kunne ikke få sit ben fuldstændig helbredt, inden man lukkede sygehuset!

Sådan foregår det jo ikke. Det ved hr. Frank Aaen også. Der er ikke noget med, at man når en halv operation, og så er det ud ad klappen. Sådan er det ikke i virkelighedens verden.

Men der er noget, der hedder incitamentsprincippet: jo dygtigere man er på et hospital, jo mere man udfører, jo mere serviceminded man er, desto hurtigere kan patienten komme til operation, og dér følger pengene naturligvis patienten, og denne vil søge hen til det hospital, der er mest effektivt og mest serviceminded. Jeg tror ikke, der var så mange af sygehusene, der ville lukke rundt omkring, hvis vi indførte det over hele linjen, netop fordi det jo ville give et incitament til, at alle sygehusene ville, kan man sige, oppe sig, man ville lave den bedste service og den bedste behandling over for patienterne.

Derfor tror jeg faktisk ikke i realiteternes verden, at der vil ske det, som hr. Frank Aaen er bange for: at en del hospitaler vil lukke. Nej, jeg tror faktisk, at alle vil være med til at komme op på et rimeligt niveau, for vi ved jo, at man ikke har kunnet klare den pukke af ventelister, vi har haft herhjemme igennem flere år, igennem mange år efterhånden, og der er patienter, der dør på venteliste til f.eks. hjerteoperationer. Det har vi fået dokumenteret flere gange her i salen, så det er en alvorlig situation, og vi må gøre, hvad vi kan for at forbedre den, og det kan kun gøres ved at indføre det incitamentsprincip, der ligger i netop de markedsøkonomiske kræfter, der bliver indført i sundhedssektoren, som man nu vil prøve et år på to operationstyper. Det er selvfølgelig for få, og dér er jeg så enig med de ordførere, der har sagt det.